

A 2017. évi, 7. kohéziós politikai konferencia moderálása

Mint az EU idén Brüsszelben megrendezett 7. kohéziós politikai konferenciájának moderátora, várakozásokkal tekintek a vitaindítók előadói, a panelmegbeszélések meghívottjai és résztvevői, az uniós tisztségviselők és mások dinamikus együttesével való interakcióra a két napos rendezvény során.

Az idei konferencia a Brexit árnyékában zajlik, amelynek természetesen jelentős hatása lesz a jövőbeli uniós költségvetésekre, beleértve a kohéziós politikai alapokat is. Jelen pillanatban lehetetlen feladat pontosan kiszámítani az Egyesült Királyság kilépésének pénzügyi költségeit a jövőbeli uniós költségvetések szempontjából. a becslések valahol 5 és 17 milliárd eurónyi éves deficittel számolnak egy sor tényezőtől függően, beleértve azt a kérdést is, hogy végül puha vagy kemény Brexitre kerül sor.

Írországi újságíróként pontosan tisztában vagyok az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének gazdasági és politikai vonatkozásaival, minthogy az Ír Köztársaság és Észak-Írország közös határa is hatalmas kihívásokat teremt a Brexit után. Nem is beszélve arról a kárról, amit az Írország és az Egyesült Királyság közötti jelentős kereskedelmi kapcsolatokban okozhat! De félretéve az ír kérdést, egy potenciális pénzügyi hiány óriási probléma lesz az EU és annak költségvetése számára 2020 után, az Egyesült Királyság EU-ból való kilépését követően. Így tehát a Brexit elkerülhetetlenül elő fog kerülni a közelgő kohéziós politikai konferencián.

Az egyik első vita középpontjában, amelyet moderálni fogok az első napon, az a kérdés áll majd, hogy miképpen járulhat hozzá a kohéziós politika az európai gazdaság modernizálásához. Általában amikor az európai gazdaságok modernizálásáról szóló vitákat moderálok, szinte mindig az ipar és a társadalom növekvő digitalizálódásának kérdésénél kötünk ki. Az olyan kérdések, mint a sofőrök nélküli teherautók, autonóm gyártósorok és modern robottechnológiák gyakran kerülnek elő az ilyen viták során.

Nagy kérdés, hogy miképpen viszonyulnak az uniós országok ehhez a digitális transzformációhoz. Különösen fontos ez olyan régiók és városok esetében, amelyek a többiekhez képest kevésbé fejlettek. Amennyiben nem segítik elő a gazdasági és társadalmi életképességhez szükséges digitális haladást, akkor fennáll annak a veszélye, hogy lemaradnak, aminek egyfajta kétsésséges Európa lesz az eredménye, ahol egyes országok technológiailag előrehaladottabbak, mint mások.

„Írországi újságíróként pontosan tisztában vagyok az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének gazdasági és politikai vonatkozásaival, minthogy az Ír Köztársaság és Észak-Írország közös határa is hatalmas kihívásokat teremt a Brexit után.”

Olyan időszakban élünk, amely megköveteli tőlünk, hogy rendszeresen fejlesszük készségeinket és újraképezzük magunkat, ha relevánsak akarunk maradni a munkahelyünkön és társadalmunkban. Ha nem kapcsolódunk be a digitális hálózatba,

Karen Coleman, kommentátor/
újságíró/moderátor

akkor lemaradhatunk az egyre inkább technológiai jellegű világban.

Így aztán a régióknak és városoknak okosan kell kezelniük a régiből az új gazdaságba való átmenetet, legyen szó a tehergépkocsik vezetőinek átképzéséről vagy a robottechnológia olyan módon történő integrálásáról, hogy az ne kiváltsa az embereket, hanem éppen-séggel fontosabbá tegye a társadalomban betöltött szerepüket. Az Európai Bizottságnak pedig gondoskodnia kell arról, hogy ne akadályozza ezeket a modernizálási törekvéseket szükséges szabályokkal és bürokráciával. Hiszen amennyiben a régiók és a városok nem ragadják meg a digitális transzformációban rejlő lehetőségeket, akkor talán soha nem érjük el azt a fajta kohéziót, amelyre az EU törekszik. ■

www.karencoleman.com

[@KarenColemanIRL](https://www.instagram.com/KarenColemanIRL)